

MIETTEITÄ SOTIEN POISTAMISESTA

Leo Tolstoi

Kaksituhatta vuotta sitte Johannes Kastaja ja sitemmin Jesus sanoivat ihmisille: "Aika on täytetty ja Jumalan valtakunta on lähestynyt, kavahtakaa itseänne ja uskokaa evankeliumiin", ja "Jollette kavahtaa itseänne, niin te kaikki hukutte".

Mutta ihmiset eivät kuunnelleet heitä, ja heidän ennustamansa hävitys on jo lähestymässä. Me, tämän ajan ihmiset, voimme sen selvästi nähdä. Me olemme jo kadotuksen kynnyksellä, joten meidän ei ole jätettävä ottamatta huomioon tuota — aikaan nähden vanhaa, mutta meille nytta — pelastuskeinoa. Me emme saata olla näkemättä että niiden monien vaarojen ohella, jotka johtuvat meidän turmeltuuneesta ja järjettömästä elämästämme, sotaiset varustukset ja sodat, jotka niistä välttämättömästi johtuvat, uhkaavat meidät tuhota. Me emme voi olla näkemättä että kaikki ne keinot, joita ihmiset ovat keksineet pelastukseksi tästä vaarasta, on huomattu tehottomiksi, ja että kansakuntain välinen asema, niiden varustautuessa toisiaan vastaan, kärjistyy kärjistymistään. Ja sen vuoksi juuri Jesuksen sanat sopivat meihin paremmin kuin minkään edellisen aikakauden ihmisiin.

Jesus sanoi: "Kavahtakaa". Keskeyttäköön jokainen aloittamansa työn ja kysyköön itseltään: Kuka minä olen? Mistä olen minä tullut ja mikä on minun tarkotukseni. Ja vastattuaan näihin kysymyksiin, päättäköön hän sen mukaan, onko se mitä hän tekee sopusoinnussa hänen elämänsä tarkotuksen kanssa. Ja jokaisen ihmisen meidän maailmassamme ja meidän ajanamme, tarvitsee vaan hetkeksi keskeyttää toimintansa, unohtaa se asema, jossa hän ihmisten kannalta katsottuna on, olkoon hän keisari, sotamies, ministeri tai sanonalehtimies, ja vakavasti kysyä

itseltään, kuka hän on ja mikä on hänen todellinen tarkoituksensa. Tämä on tarpeen, jotta hän alkaisi epäillä toimintansa hyödyllisyyttä, laillisuutta ja järjellisyttä. Jokaisen ihmisen täytyy sanoa itselleen: "Vaikka olenkin keisari, sotamies, ministeri, tai sanomalehtimies, minä ennenkaikkea olen ihminen, elimellisesti muodostunut olio, Korkeamman Tahdon lähettämä tähän maailmankaikkeuteen, joka on ääretön ajan ja avaruuden suhteen, hetken elettyäni kuollakseni, hävitäkseni. Senvuoksi kaikki persoonalliset, yhteiskunnalliset, vieläpä yleisinhimillisetkin pyrinnot, joita minä ryhdyn harrastamaan tai joita ihmiset asettavat minun harrastettavakseni, ovat kaikki vähäpätöisiä elämäni lyhykäisyyteen katsoen sekä maailmankaikkenden, elämän äärettömyyteen nähden, ja että minun on ne kaikki asetettava toiselle sijalle sen korkeamman tarkoituksen rinnalla, jonka saavuttamista varten minut on maailmaan lähetetty. Tämä äärimmäinen tarkotusperä, minun rajoitetun olemukseni vuoksi, ei ole minun saavutettavissani. Mutta se on olemassa (koska kaikella olemassalevalla on tarkoituksensa) ja minun tehtäväni on olla sen aseena, minun elämäntehtäväni on olla Jumalan työmiehen. Ja tuluaan käsittämään tämän tarkoituksensa, jokaisen ihmisen, keisarista sotamieheen saakka, täytyy toisilla silmillä katsella niitä velvollisuuksia, jotka hän on ottanut täyttääkseen tai joita ihmiset ovat hänelle asettaneet.

Keisarin täytyy sanoa itselleen: "Ennenkuin minut kruunattiin, ennenkuin minusta tehtiin valtion päämies, minä olin luvannut täyttää sen, mitä minulta vaatii Korkein Tahto, se tosiasia että minä elän jo sen todistaa. Näistä vaatimuksia minä en ainoastaan tiedä, vaan minä myöskin tunnen ne sydämessäni. Ne merkitsevät että minun tulee alistua Jumalan tahtoon, ja täyttää mitä se minulta vaatii, että minun tulisi rakastaa lähimmäistäni, palvella häntä ja tehdä hänelle niinkuin minä haluaisin toisten tekevän minulle. Menettelenkö minä niin — hallitsemalla toisia ihmisiä, panemalla toineen väkivaltaa, mestauksia ja kamalinta kaikista — sotia? Ihmiset sanovat että minun on niin meneteltävä. Mutta Jumala vaatii minulta jotakin vallan toista.

Näin täytyy sanoa itselleen soturin, jolle on opetettu, että hänen tulee murhata ihmisiä, ja ministerin joka pitää velvollisuutenaan varustautua sotaan ja sanomalehtimiehen, joka kiihottaa sotaan sekä jokaisen ihmisen, joka kysyy itseltään: Kuka hän

on, mikä on hänen elämänsä tarkoitus? Ja sillä hetkellä kun valtion päämies taukoo johtamasta sotaa, sotilas taistelemasta, ministeri tekemästä sotavarustuksia, sanomalehtimies kiihottamasta sotaan — silloin, ilman mitään uusia laitoksia, parlamentteja, oikeuksia, syntyy aivan itsestään uusi asiointila, nudet suhteet ihmisten välillä, joka poistaa, ei ainoastaan sodan, vaan monet muut kauhut.

*

Valventukaa, veljet! Elkkää kallistako korvaanne niille, jotka lapsuudestanne lähtien saastuttavat teidän henkenne isänmaallisuudella, mikä on ristiriidassa oikeuden ja totuuden kanssa, ja jonka tarkoituksena on olla keinona, jolla teiltä käy riistäminen teidän omaisuutenne, teidän vapautenne ja teidän ihmisarvonne. Elkkää liioin kuunnelko noita ulkokullatuita teeskentelijöitä, jotka saarnaavat sotaa julman ja kostonhaluisen Jumalan nimessä, jonka Jumalan he itse ovat keksineet sekä väärennetyn kristillisyyden nimessä. Ja kaikista vähemmän syytä on luottaa niihin uudenaikaisiin Saduseuksiin, jotka tieteen ja sivistyksen nimessä, tarkoittaen ainoastaan nykyisen asiointilan säilyttämistä, pitävät kokouksia, kirjottavat kirjoja ja pitävät puheita, luvaten järjestää ihmisille hyvän ja rauhallisen elämän ilman että ihmiset itse siitä kilvottelevat! Elkkää uskoko sellaisia. Uskokaa ainoastaan siihen tietoisuuteen, joka sanoo teille että te ette ole petoja eikä orjia, vaan vapaita ihmisiä, toisistanne vastuunalaisia ettekä siis voi olla murhaajia omasta halustanne eikä niiden tahdosta, jotka elävät näistä murhista. Jos vaan te pidättäydytte niistä paheista, joita te itsekin moititte, niin nuo hallitsevat petkuttajat, jotka ensin turmelevat teidät ja sitte sortavat teitä, häviävät niinkuin huuhkaajat päivän sarastaessa. Ja silloin syntyvät Kristuksen opin nudet, humaaniset, veljelliset elämän-suhteet.

(Suomennos "Säkenille")

